

عنوان مقاله:

رابطه مهارت‌های ارتباطی با سلامت روان در دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی مشهد

محل انتشار:

مجله دانشکده بهداشت و انستیتو تحقیقات بهداشتی، دوره 14، شماره 3 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

انسیه غیرتی - MSc. Student, Department of Epidemiology and Biostatistics, Health School, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

آرزو شعبانی فر - MSc. Student, Department of Management and Health Economics, School of Health, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran

محبوبه اخلاقی - PhD. Student, Department of Epidemiology and Biostatistics, Health School, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

نوشین پیمان - PhD. Associate Professor, Health Sciences Research Center, Department of Health Education and Health Promotion, School of Health, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: ارتباط یکی از قدیمی ترین و در عین حال عالی ترین دستاوردهای بشری و زمینه ساز زندگی اجتماعی ماست. پژوهش های انجام شده نشان داده اند عواملی نظیر عزت نفس، مهارت های بین فردی، برقراری ارتباط مطلوب، تعیین هدف و شناسایی ارزش های فردی در پیشگیری و کاهش ابتلای افراد به انواع ناهنجاریهای رفتاری و اختلالات روانی (مانند اضطراب، افسردگی و ...) و افزایش سلامت روان نقش موثری دارند. بدین منظور برآن شدیم تا رابطه مهارت‌های ارتباطی و سلامت روان را در دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی مشهد بررسی نماییم. روش کار: مقاله حاضر، حاصل یک مطالعه مقطعی تحلیلی در سال ۱۳۹۰ می باشد. جامعه آماری این پژوهش کلیه دانشجویان مشغول به تحصیل در دانشگاه علوم پزشکی مشهد بود. ۲۱۰ دانشجو با استفاده از روش نمونه گیری طبقه ای انتخاب و پس از اخذ رضایت نامه آگاهانه به منظور بررسی رابطه مهارت‌های ارتباطی و سلامت روان مورد بررسی قرار گرفتند. در این پژوهش از دو آزمون مهارت‌های ارتباطی و سلامت عمومی به عنوان ابزار جمع آوری اطلاعات استفاده شد. برای توصیف داده ها از نمودارها و جداول آماری و برای آنالیز از آزمون کروسکال والیس، من ویتنی و کای دو استفاده شد. نرم افزار مورد استفاده SPSS ۱۶ و سطح معنی داری در تمامی آزمونها ۵ درصد است. برای بررسی همبستگی متغیرها از ضریب همبستگی اسپیرمن استفاده شده است. نتایج: یافته های این پژوهش نشان داد که ۶۱/۹٪ از دانشجویان مشکوک به داشتن اختلال روانی بودند. آزمون ضریب همبستگی اسپیرمن نشان داد که سلامت روان با سن و مهارت‌های درک پیام و بینش نسبت به فرآیند ارتباط و گوش دادن و قاطعیت در ارتباط، رابطه معنی داری نداشت. ($p=0/727$) و ($p=0/653$) و ($p=0/857$) و ($p=0/626$) و ($p=0/477$) اما بین سلامت روان و مهارت کنترل عواطف همبستگی معنی داری مشاهده شد. ($p=0/01$) آزمون ضریب همبستگی اسپیرمن نشان داد که مهارت‌های ارتباطی با سن و اختلال عملکرد اجتماعی ارتباطی ندارد. ($p=0/228$) و ($p=0/074$) اما بین مهارت‌های ارتباطی و اضطراب و نشانگان جسمی و مقیاس افسردگی همبستگی معکوس معنی داری مشاهده گردید. ($p=0/043$) و ($p=0/049$) و ($p=0/049$). از نظر میانگین نمره مهارت‌های ارتباطی در میان گروههای جنسیت، نوع رشته و مقطع تحصیلی، محل سکونت، وضعیت تاهل و وضعیت اشتغال تفاوت معنی داری مشاهده نشد ($p=0/406$) و ($p=0/404$) و ($p=0/277$) و ($p=0/875$) و ($p=0/274$). از نظر میانگین نمره سلامت روان در سه گروه وضعیت تاهل و جنسیت و رشته تحصیلی تفاوت معنی دار مشاهده شد ($p=0/006$) و ($p=0/036$) و ($p<0/001$) اما در متغیرهای مقطع تحصیلی، محل سکونت و وضعیت اشتغال تفاوت معنی داری وجود نداشت ($p=0/080$) و ($p=0/951$) و ($p=0/978$). نتیجه گیری: با توجه به نتایج این پژوهش، انجام ارزیابی های روانشناختی دانشجویان و ارائه خدمات مشاوره ای و برگزاری کارگاه های آموزشی مهارت‌های ارتباطی در جهت ارتقای سطح سلامت روانی دانشجویان توصیه می گردد.

کلمات کلیدی:

Communication Skills, Mental Health, Student, مهارت های ارتباطی، سلامت روان، دانشجو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1718481>

